

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

ความทนอุณหภูมิและการบริโภคออกซิเจนในปลาหางนกยูง(*Poecilia reticulata*)
เมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 3 ระดับ
Thermal tolerance and oxygen consumption of Guppy fish (*Poecilia reticulata*)

๒๓

เลขทนาย.....	๑๑๔๗๐
เลขทะเบียน.....	
วันเดือนปี.....	

b.....	11883273
i.....	

ภาควิชาวิทยาศาสตร์การประมง
คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร 10520
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ
ภาควิชาวิทยาศาสตร์การประมง

เรื่อง ความทนอุณหภูมิและการบริโภคออกซิเจนในปลาหางนกยูง (*Poecilia reticulata*) เมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 3 ระดับ

Thermal tolerance and oxygen consumption of Guppy fish (*Poecilia reticulata*) acclimated to three temperature.

ชื่อนักศึกษา

ชื่ออาจารย์ที่

ได้พิจารณาเห็น

อาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชารับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย ชูโชติ)

หัวหน้าภาควิชาวิทยาศาสตร์การประมง

วันที่ 28 เดือน พ.ค. พ.ศ. ๖๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ

เรื่อง

ความทนอุณหภูมิและการบริโภคออกซิเจนในปลาหางนกยูง(*Poecilia reticulata*) เมื่อปรับ
เลี้ยงที่อุณหภูมิ 3 ระดับ

Thermal tolerance and oxygen consumption of Guppy fish (*Poecilia reticulata*)
acclimated to three temperature.

การปรับเลี้ยงปลาหางนกยูงที่อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 22, 27 และ 32 C° เพื่อศึกษาอัตรา
การบริโภคออกซิเจนและค่าความทนต่ออุณหภูมิ จากการศึกษพบว่าเมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 32
C° มีอัตราการบริโภ
อย่างมีนัยสำคัญ
 $\pm 0.00562 \text{ mg O}_2$
เมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิสูง (CTMe
 $35.60 \pm 0.187 \text{ C}^\circ$
ปรับเลี้ยงอุณหภูมิ
 $15.00 \pm 0.447 \text{ C}^\circ$
อย่างมีนัยสำคัญ(P:
27 และ 32 C° ค่าที่
อุณหภูมิต่ำที่ทำให้
ตามลำดับ ซึ่งมีแนว
ปรับเลี้ยงสูงขึ้นค่าความทนต่ออุณหภูมิก็สูงขึ้นตามไปด้วย ในทางตรงกันข้ามเมื่อปรับเลี้ยงที่
อุณหภูมิต่ำค่าความทนต่ออุณหภูมิต่ำก็มีค่าต่ำกว่าการปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิสูง

งมีค่าแตกต่าง
 h^{-1} , 0.3168
บริโภคออกซิเจน
ค่าความทนต่อ
 $0.00 \pm 0.316 \text{ C}^\circ$
(CTMin) เมื่อ
374 C° และ
ับแตกต่างกัน
ที่อุณหภูมิ 22,
ตามลำดับ ค่า
 $1.8 \pm 0.374 \text{ C}^\circ$
เมื่ออุณหภูมิที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ปัญหาพิเศษนี้สำเร็จเรียบร้อยได้ ด้วยความกรุณาในการให้คำแนะนำ คำปรึกษา การเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก ดร.ปวีณา ทวีกิจการ อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ ที่ทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้มีความสมบูรณ์ และอาจารย์ทุกท่านที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเป็นอย่างดี จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ คุณนุปลา จงพัฒน์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกท่านในภาควิชาวิทยาศาสตร์การประมงที่คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในด้านอุปกรณ์เครื่องมือในการทดลองและเชื้อเพื่อข้อมูลรายละเอียดอันเป็นประโยชน์ต่อการทำปัญหาพิเศษ

สุดท้ายนี้ขอ

โดยตลอด รวมถึงขอ

เสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

สนุนด้วยดีมา

แบบนี้สามารถ

งมพงษ์ คำพล

ธันวาคม 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	I
สารบัญตาราง	II
สารบัญภาพ	III
คำนำ	1
ตรวจเอกสาร	2
อุปกรณ์และวิธีการ	10
ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง	13
สรุปผลการทดลอง	19
เอกสารอ้างอิง	20
ภาคผนวก	21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ค่าการบริโภคออกซิเจนปลา <i>C. catla</i> , <i>L. rohita</i> , <i>C. mrigala</i> เมื่อปรับเลี้ยงและไม่ปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 26,31,33 และ 36 C ^o	4
2	ค่าความทนต่ออุณหภูมิเมื่อปรับเลี้ยงที่ระดับอุณหภูมิ 26,31,33 และ 36 C ^o ของปลา Indian major carp	10
3	ค่าCTMax, CTMin, LTMax, LTMin ในปลา <i>L. rohita</i> และ <i>C. carpio</i> ที่ปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 3 ระดับ	11
4	ค	19
5	ค	20
ตารางผนวกที่		
1	ค	27
2	ค	28
3	ค	29
4	ค	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	อัตราการบริโภคออกซิเจนของปลา <i>L. rohita</i> (—) และ <i>C. carpio</i> (—■—) ในอุณหภูมิที่ปรับเลี้ยง 3 ระดับคือ 25,30,35 °C	5
2	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ, ขนาดและการบริโภคออกซิเจนของปลา Cichlid	6
3	อัตราการบริโภคออกซิเจนที่ความเค็มระดับต่างๆ	7
4	การบริโภคออกซิเจนเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงความเค็มอย่าง เสถียร	8
5	ร	12
6	ก	14
7	อ 3	ภูมิ 15
8	ค ระ	3 16
9	ค ค	ระดับ 17
10	ค ค	ระดับ 17
11	ค 22, 27 และ 32 C°	คือ 18
12	กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความทนต่ออุณหภูมิและค่า อุณหภูมิที่ทำให้ปลาตายกับอุณหภูมิที่ปรับเลี้ยง 3 ระดับ คือ 22, 27 และ 32 C°	20
ภาพผนวกที่		
1	บ่อพักปลาหางนกยูงขนาด 1 x1x 0.95 m.	24
2	ตู้สำหรับปรับอุณหภูมิซึ่งต่อเข้ากับเครื่องปรับอุณหภูมิ	24
3	ตู้สำหรับเลี้ยงปลาหางนกยูงซึ่งอยู่ในตู้ปรับอุณหภูมิ	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4	DO meter รุ่น YSI 52	25
5	ขั้นตอนการวัดออกซิเจนที่ละลายอยู่ในน้ำ	26
6	อุปกรณ์สำหรับวัดค่าความทนต่ออนุมูลอิสระ (CTM) และค่าอนุมูลอิสระที่ทำให้ปลาตาย (LTM)	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ปลาหางนกยูงเป็นปลาสวยงามที่มีการเลี้ยงอย่างแพร่หลายเนื่องจากเป็นปลาที่เลี้ยงง่าย มีความสวยงาม จึงมีธุรกิจเกี่ยวกับปลาหางนกยูงเกิดขึ้นทั้ง ธุรกิจการเพาะเลี้ยง, การจัดจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงปลาหางนกยูง โดยในปัจจุบันธุรกิจปลาหางนกยูงมีการพัฒนาขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของสายพันธุ์เพื่อให้ได้ปลาที่สวยงามและมีคุณภาพดี เพื่อให้ตรงต่อความต้องการของตลาดปลา

อย่างไรก็ตาม ในธุรกิจต่างๆของปลาหางนกยูงนั้น จำเป็นต้องมีการจัดจำหน่ายและขนส่งรวมอยู่ด้วยซึ่งมีปัจจัยหลายอย่างส่งผลต่อคุณภาพปลาหางนกยูง ซึ่งปัจจัยหนึ่งที่สำคัญคือ อุณหภูมิ ปลาหางนกยูงเป็นสัตว์เลือดเย็น อุณหภูมิภายในร่างกายจะเปลี่ยนแปลงไปตามอุณหภูมิของสิ่งแวดล้อมภายนอกเช่นได้โดยตรง จึงมีกาบริโภคออกซิเจนของปลาและการเปลี่ยนแปลงและคุณภาพปลา ดังนั้น ปลาหางนกยูงจึงต้องมีประสิทธิภาพในการดำรงชีวิตมิของสิ่งแวดล้อมจากตัวสัตว์น้ำได้ เพื่อประเมินการการกรใช้พลังงาน นิดสามารถทนต่อระหว่างการขนส่งามทนอุณหภูมิในละขนส่งปลาหาง

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาค่าความทนต่ออุณหภูมิ (Thermal tolerance) ในปลาหางนกยูงเมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 3 ระดับคือ 22, 27 และ 32 C°
2. ศึกษาการบริโภคออกซิเจน (Oxygen consumption) เมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 3 ระดับคือ 22, 27 และ 32 C°

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปคำนวณหาพลังงานที่ปลาหางนกยูงจำเป็นต้องใช้เพื่อพัฒนาการเพาะเลี้ยงต่อไป
2. สามารถนำข้อมูลไปใช้จัดการในการขนส่งและการเพาะเลี้ยงปลาหางนกยูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรวจเอกสาร

ชีววิทยาของปลาหางนกยูง

ปลาหางนกยูงมีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Poecilia reticulata* Peters (1859) มีชื่อสามัญว่า Guppy อยู่ในครอบครัว *Poecidae* มีถิ่นกำเนิดทางทวีปอเมริกาใต้แถบเวเนซุเอลล่า หมู่เกาะคาริเบียนของประเทศบาร์บาโดสและในแถบลุ่มน้ำอเมซอน ในธรรมชาติอาศัยอยู่ในแหล่งน้ำจืดและน้ำกร่อยที่เป็นแหล่งน้ำนิ่งจนถึงน้ำไหลเรื่อยๆ ปลาตัวผู้มีขนาด 3-5 เซนติเมตร ตัวเมียมีขนาด 5-7 เซนติเมตร ปลาหางนกยูงที่นิยมเลี้ยงเป็นปลาสวยงาม(Fancy guppies) มักเป็นปลาที่ได้รับการคัดพันธุ์และปรับปรุงพันธุ์มาจากพันธุ์พื้นเมือง (Wild guppies) ที่พบแพร่กระจายอยู่ในธรรมชาติ ลักษณะเด่นที่ใช้ในการปรับปรุงพันธุ์เพื่อให้ได้สายพันธุ์ใหม่ๆ คือ ลักษณะสีและลวดลายบนลำตัวและลวดลายบน

ลักษณะที่ดีขอ

ลักษณะลำตัว -

ลักษณะครีบ -

สีและลวดลาย -

ความสมบูรณ์ข

การเพาะพันธุ์

ในการ

พันธุ์การคัดเลือก

หย่อนกว่ากัน ี

เนื่องจากปลาห

พอที่จะแยกเพศได้ (อายุประมาณ 1- 1 1/2 เดือน) ควรเลี้ยงแยกเพศไว้เพื่อป้องกันไม่ให้ปลาผสมพันธุ์กันเอง น้ำที่ใช้เลี้ยง ควรเป็นน้ำสะอาดปราศจากคลอรีนมีค่า pH 6.5 – 7.5 มีปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำไม่ต่ำกว่า 5 mg/l ความกระด้างของน้ำ 75- 100 mg/l ความเป็นด่าง 100 – 200 mg/l และอุณหภูมิ น้ำ 25 –29 C^o ควรมีน้ำไหลหมุนเวียนตลอดเวลา

อาหารที่ใช้เลี้ยง ปลาหางนกยูงสามารถกินอาหารได้ทั้งพืชและสัตว์ (Omnivorous) ในการเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์จึงสามารถให้อาหารจำพวกสัตว์น้ำขนาดเล็กเช่น ลูกน้ำ ไรแดง (Moina) ไรสีน้ำตาล (Artemaia) หรือ หนอนแดง (Chironomus) หรืออาจจะเลี้ยงด้วยอาหารสำเร็จรูป ที่มีปริมาณโปรตีนไม่ต่ำกว่า 40%ของอาหารสด ก่อนให้ทุกครั้งควรฆ่าเชื้อโรคที่ติดมากับอาหาร โดย

ควรแช่อาหารในด่างทับทิมเข้มข้น 500 -1,000 ppm (0.5 -1.0 g /l) เป็นเวลาประมาณ 10 –20 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รับพลั่วไม่ทับกัน

วิธีการเลี้ยงพ่อแม่

ความสำคัญไม่ยี่

นธุ์ปลาหางนกยูง

่านั้น เมื่อลูกปลา

วินาที ปริมาณอาหารสด ควรให้ 10% ของน้ำหนักตัวหรือให้กินแต่พอลิ่ม ส่วนอาหารแห้งควรให้ วันละ 2-4 %ของน้ำหนักตัวปลา โดยให้อาหารวันละ 2 ครั้ง ในตอนเช้าและตอนเย็น ส่วนการ ถ่ายเทน้ำควรจะทำทุกวัน

การบริโภคออกซิเจน (Oxygen Consumption)

ออกซิเจนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตทุกชนิด ทั้งสัตว์บก สัตว์น้ำ รวมไปถึงมนุษย์ก็ต้องการออกซิเจนในการดำรงชีพด้วยกันทั้งสิ้น ออกซิเจนมีความสำคัญคือ เป็นสารตั้งต้นที่ใช้ในกระบวนการหายใจโดยจะนำไปใช้ในกระบวนการเมตาบอลิซึมภายในร่างกาย

การบริโภคออกซิเจนของปลานั้นก็เพื่อนำเอาไปใช้ในกระบวนการเผาผลาญสารอาหารในร่างกาย ให้ได้ สามารถวัดผล ปัจจัยที่ส่งผล ปลา อุณหภูมิ เกี่ยวพันกับกา ทราบปริมาณข และการขนส่งเ

ปัจจัยที่ส่งผล
1. ปริร
ปริมาณ
ถ้าออกซิเจนที่เ

ปริมาณของออกซิ...

มต่างๆเนื่องจากไม่ วมออกซิเจนที่ใช้ไป ดและสายพันธุ์ของ าจากปัจจัยเหล่านี้ เหล่านี้ได้ก็สามารถ วมการเพาะเลี้ยง

ริโภคออกซิเจนซึ่ง ปรอย่างปกติแต่ถ้า

จากการทดลองของ Pichavant et. al. (2000) ที่ทำการศึกษาหาการเจริญเติบโตและกระบวนการ เมตาบอลิซึมของลูกปลา turbot ในสภาพที่ออกซิเจนต่ำกว่าปกติ พบว่าการบริโภคออกซิเจนของ ปลาในสภาวะที่ออกซิเจนต่ำ (hypoxia) จะมีอัตราการบริโภคต่ำกว่าปกติในสภาวะที่ระดับ ปริมาณออกซิเจนเพียงพอ (normoxia) โดยในสภาวะที่ขาดออกซิเจนปลาสามารถดำรงชีวิตได้เป็น ปกติ โดยปลาจะมีการปรับตัวตามสภาพแวดล้อมให้ลดความต้องการพลังงาน ทำให้กระบวนการ เผาผลาญลดลง ส่งผลให้การบริโภคออกซิเจนลดลงตามไปด้วยซึ่งมีผลต่อการเจริญเติบโต การนำ อาหารเข้าสู่ร่างกายและประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อลดลงด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. อุณหภูมิ (Temperature)

อุณหภูมิเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการบริโภคออกซิเจนของปลา เนื่องจากปลาเป็นสัตว์เลือดเย็น อุณหภูมิของร่างกายปรับตามอุณหภูมิของสภาพแวดล้อมภายนอก อุณหภูมิจะไปส่งผลต่อการใช้พลังงานอุณหภูมิสูงการใช้พลังงานก็สูง โดยเมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิสูงจะส่งผลให้การใช้พลังงานสูงขึ้น ทำให้การบริโภคออกซิเจนเพิ่มมากขึ้นกระบวนการเมตาบอลิซึมก็เกิดขึ้นเร็วเพื่อผลิตพลังงานให้เพียงพอต่อการใช้ อีกทั้งเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นความสามารถในการละลายได้ของออกซิเจนในน้ำลดลง ปลาจำเป็นต้องหายใจเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงมีผลต่อการเผาผลาญอาหารทำให้กระบวนการเมตาบอลิซึมสูงขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องทำให้การบริโภคออกซิเจนสูงขึ้นตามไปด้วยการทดลองของ Das et. Al. (2005) ที่ศึกษาในลูกปลา *L. rohita* พบว่าเมื่อระดับอุณหภูมิที่ทำการปรับเลี้ยงสูงขึ้นอัตราการบริโภคออกซิเจนก็สูงขึ้นด้วยโดยศึกษา 4 อุณหภูมิคือ 26, 31, 33 และ 36 C° ที่:

ตารางที่ 1 ค่า

ปร

Paramet	รับเลี้ยงและ			
oxygen consu	ion			
with acclimati	<i>C. mrigala</i>			
O ₂ kg ⁻¹ h	7	70.33±1.35	2	91.55±1.66
oxygen consu	6	102.50±0.22	0	116.83±1.30
without acclin	5	69.83±0.54	7	101.33±3.15
mg O ₂ kg ⁻¹ h ⁻¹	33	134.50±3.53	122.00±3.32	118.33±2.84
	36	175.66±3.56	164.55±1.46	150.33±3.36

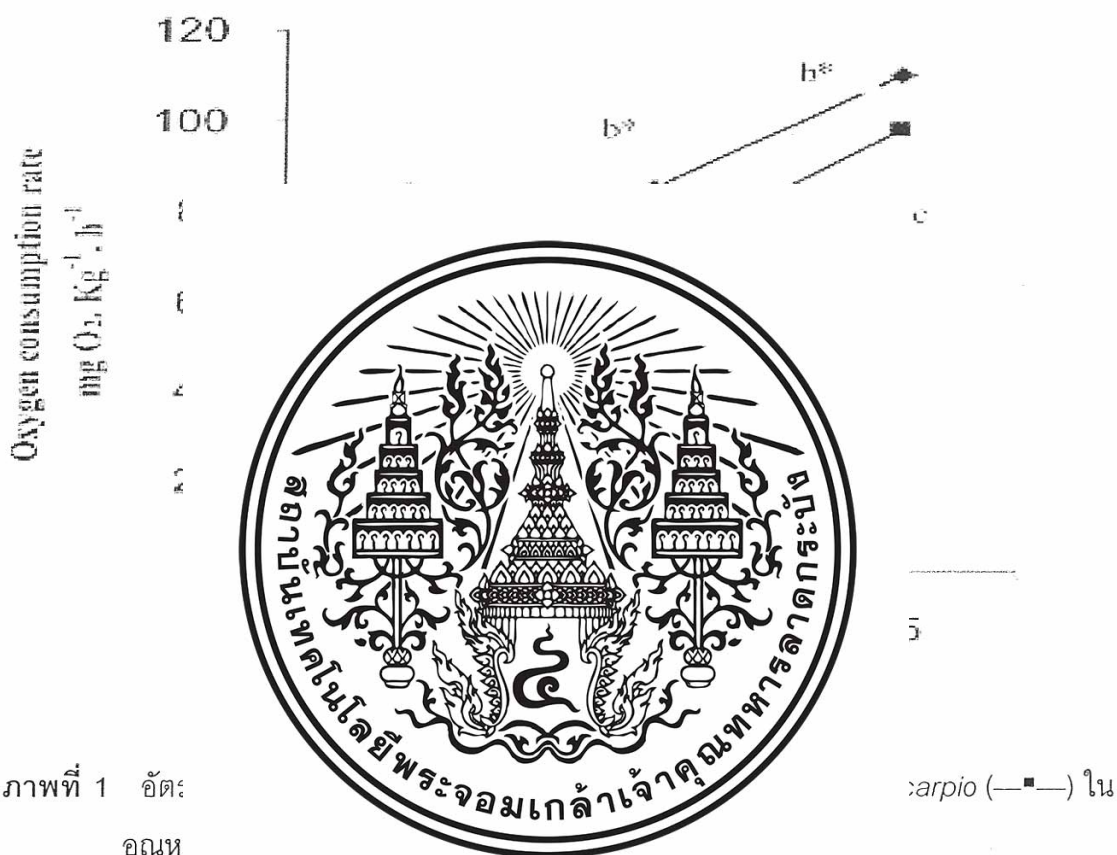
ที่มา : ดัดแปลงจาก Das et al. (2004)

นอกจากนี้ระดับอุณหภูมิที่ปรับเลี้ยง (Acclimate) ยังมีผลกับความเร็วในการว่ายน้ำของปลาอีกด้วยเนื่องด้วยปลาจะถูกกระตุ้นให้เคลื่อนที่เพราะมีความไวต่ออุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลงทำให้เกิดกิจกรรมกระบวนการเมตาบอลิซึม จากการทดลองของ Wilson and Jonhson 2004 ทำการศึกษาใน *Gambusia holbrooki* ปรับเลี้ยงที่ระดับอุณหภูมิ 18 C° และ 30 C° พบว่าที่ระดับการปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 30 C° มีความเร็วในการว่ายน้ำสูงกว่าการปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 18 C°

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ชนิดและสายพันธุ์ (Species)

จากการศึกษาพบว่าชนิดของปลา มีผลต่อการบริโภคออกซิเจนด้วยโดยปลาแต่ละชนิดจะมีอัตราการบริโภคออกซิเจนแตกต่างกัน จากการทดลองของ Chatterjee et. Al. (2004) ศึกษาในปลา *L. rohita* และปลา *C. carpio* ที่ระดับอุณหภูมิ 25, 30 และ 35°C พบว่าทั้งสองชนิดมีความต้องการใช้ออกซิเจนไม่เท่ากันเมื่ออยู่ในเงื่อนไขเดียวกัน โดย *L. rohita* มีความต้องการใช้ออกซิเจนมากกว่า *C. carpio* แสดง (ดังภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 อัตรา

อุณหภูมิ

ที่มา : Chatterjee et al. (2004)

C. carpio (—■—) ใน

การศึกษาของ Das et al 2004 ก็เช่นกัน ทำการทดลองในปลา Indian major carp คือ *C. catla*, *L. rohita*, *C. mrigala* โดยทำการทดลองที่อุณหภูมิ 4 ระดับ คือ 26, 31, 33 และ 36 °C พบว่า *C. catla* มีอัตราการบริโภคออกซิเจนมากที่สุดคือ $111 \pm 12 \text{ mg O}_2 \text{ kg}^{-1} \text{ h}^{-1}$ รองลงมาคือ *L. rohita* $101 \pm 10 \text{ mg O}_2 \text{ kg}^{-1} \text{ h}^{-1}$ น้อยที่สุดคือ *C. mrigala* $95 \pm 8.5 \text{ mg O}_2 \text{ kg}^{-1} \text{ h}^{-1}$ เห็นได้ว่าการบริโภคออกซิเจนของปลาทั้ง 3 ชนิดไม่เท่ากัน จึงสรุปได้ว่าปลาแต่ละชนิดแต่ละสายพันธุ์มีการดำรงชีวิตแตกต่างกันมาจากอุปนิสัยหรือพฤติกรรมรวมไปถึงถิ่นที่อยู่อาศัยและสภาพอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

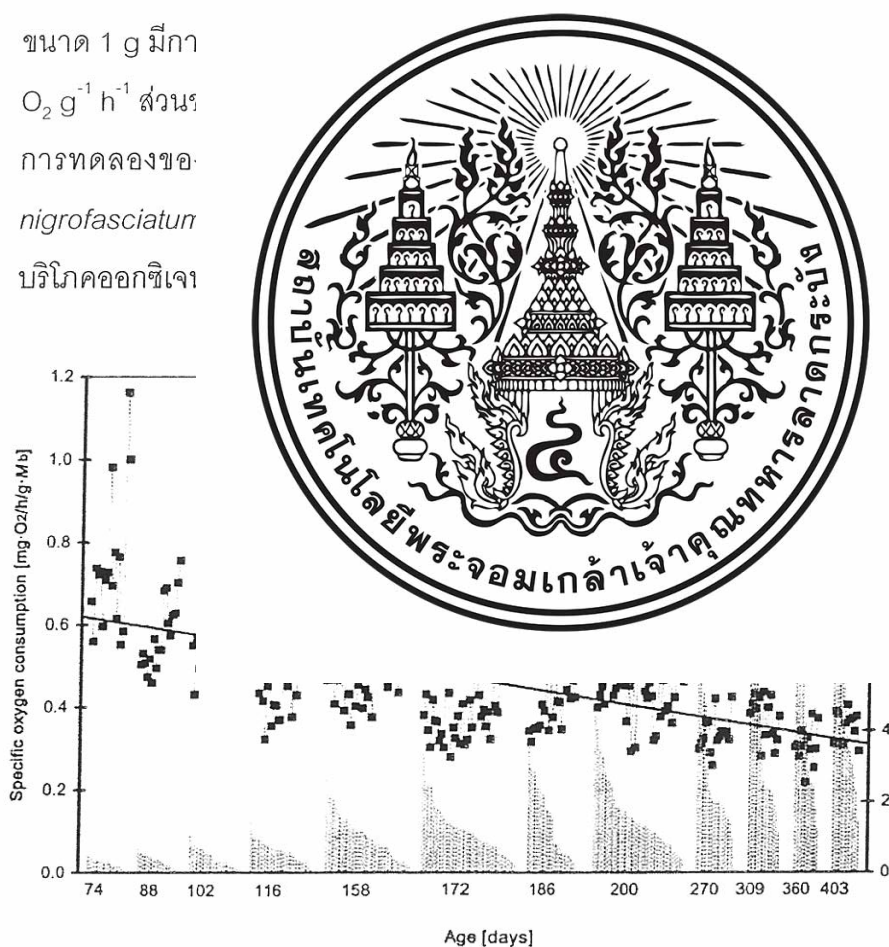
แตกต่างกันเงื่อนไขเหล่านี้จะไปส่งผลให้การบริโภคออกซิเจนของแต่ละสายพันธุ์ไม่เท่ากัน (ดังตารางที่ 1)

4. ขนาดของปลา (size)

อัตราการบริโภคออกซิเจนในปลาที่มีขนาดใหญ่จะสูงกว่าในปลาขนาดเล็ก แต่ถ้าประเมินอัตราการบริโภคออกซิเจนโดยเทียบกับน้ำหนักตัวแล้ว จะพบว่าปลาขนาดเล็กจะมีอัตราการบริโภคออกซิเจนสูงกว่าปลาขนาดใหญ่ การบริโภคออกซิเจนต่อน้ำหนักตัวนั้นจะค่อยๆ ลดลงเมื่อปลามีขนาดใหญ่ขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการเมแทบอลิซึมภายในตัวปลาลดลง โดยสืบเนื่องมาจากความต้องการใช้พลังงานพื้นฐานในการเจริญเติบโตลดลง ซึ่งในปลาเล็กนั้นต้องการพลังงานในระดับที่สูงกว่า เพื่อใช้ในกระบวนการเจริญเติบโต การสร้างกล้ามเนื้อและอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย ฯลฯ

ขนาด 1 g มีกา
 O_2 $g^{-1} h^{-1}$ ส่วน
 การทดลองขอ
nigrofasciatum
 บริโภคออกซิเจน

tilapia พบว่า ปลา
 0.739 ± 0.093 ml
 วันอย่างเห็นได้ชัด
hild (*Cichalsoma*
 ขนาดส่งผลต่อการ
 แสดงดังภาพที่ 2

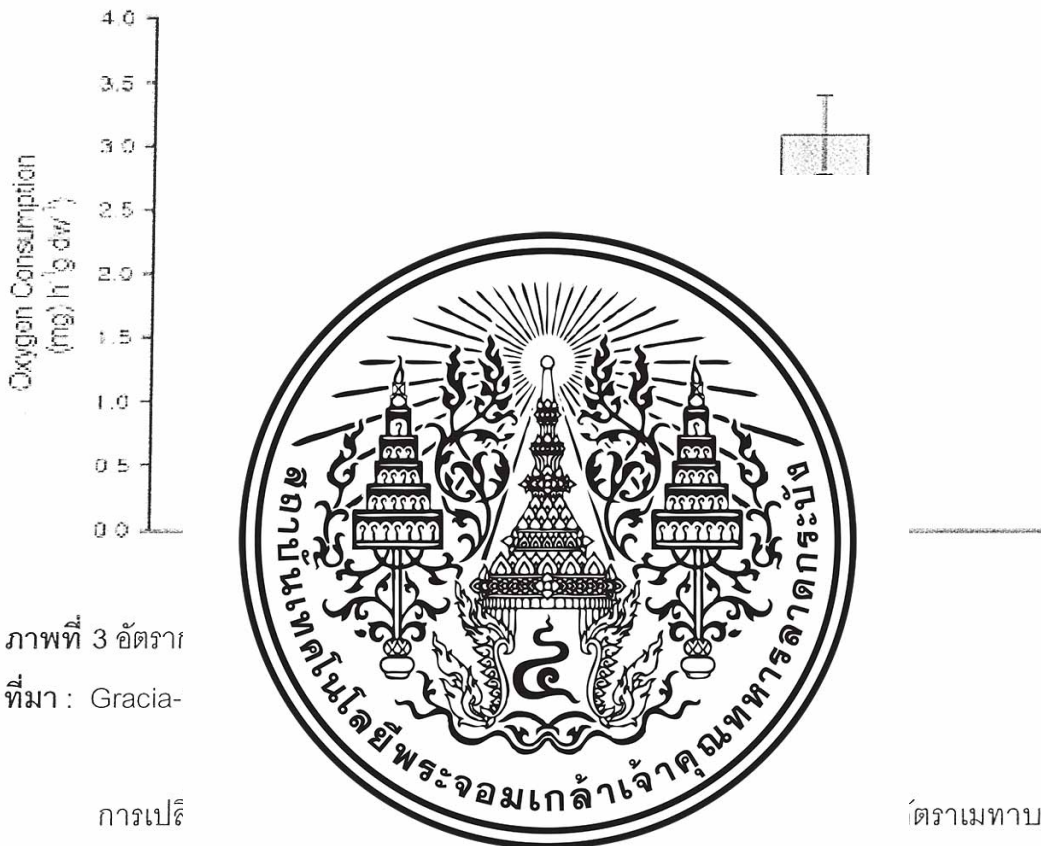
ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ, ขนาดและการบริโภคออกซิเจนของปลา Cichlid

ที่มา : Fidhainy (1998)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ความเค็ม (Salinity)

จากการศึกษาพบว่าความเค็มก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการบริโภคออกซิเจนทำการปรับเลี้ยงที่ความเค็มระดับต่างๆจะส่งผลต่อค่าบริโภคออกซิเจน เมื่อความเค็มเพิ่มขึ้นอัตราการบริโภคออกซิเจนก็มีค่าเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันดังการทดลองของ V. Gracia-Lopez โดยทำการทดลองในลูกปลา Common snook ที่ระดับความเค็ม 0, 12, 25, 35 ppt ที่ความเค็ม 35 ppt อัตราการบริโภคออกซิเจนสูงที่สุด รองลงมาคือ 25, 12 และ 0 ppt ตามลำดับ แสดงดังภาพที่ 3

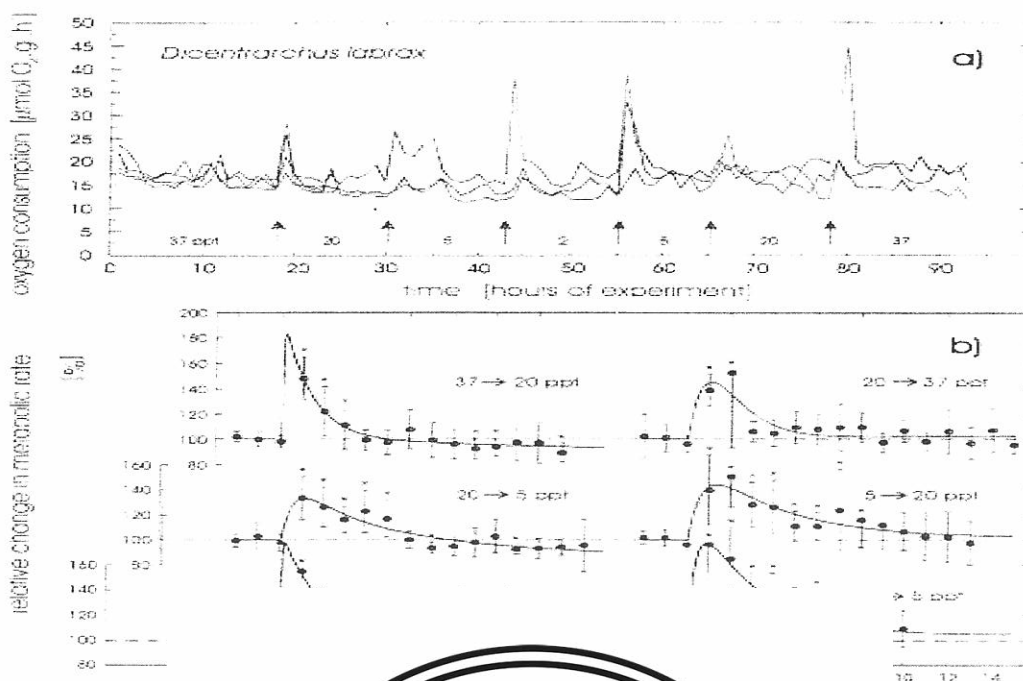
ภาพที่ 3 อัตรา
ที่มา : Gracia-

การเปลี่
เพิ่มขึ้น ทำให้

อัตราเมทาบอลิซึ่ม
เ็น หลังจากทีปลา

สามารถปรับตัวเข้ากับความเค็มใหม่ได้อัตราเมทาบอลิซึ่มก็จะเข้าสู่ภาวะปกติ ทำให้การบริโภคออกซิเจนกลับมาสู่ภาวะเดิม โดยระยะเวลาแต่ละช่วงการกลับคืนสู่ภาวะปกตินั้นจะใช้เวลาต่างกันไปขึ้นอยู่กับระดับความเค็มที่เปลี่ยนแปลง จากการทดลองของ Dalla Via (1998) ที่ศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงความเค็ม ทดลองในปลา Sea bass ที่ระดับความเค็ม 37, 20, 5, 2, 5, 20, 37 ppt โดยจะใช้เวลาคืนสภาพจากความเค็ม 37 ppt ไป 20 ppt ใช้เวลา 3 ชม. จาก 20 ppt ไป 5 ppt ใช้เวลา 6-9 ชม. และ 5 ppt ไป 2 ppt ใช้เวลา 9-10 ชม. ดังภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 การปรับ
ที่มาจาก Dalla Via

ความทนต่ออุณหภูมิ
ความทนนั้นเป็นสัตว์เลือด
อุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลง
ปรับตัวตามอุณหภูมิ
เกินไป จนส่งผล
Thermal Maxin

น

ทนได้ โดยสัตว์น้ำ
่างกายที่ปรับตาม
เหมาะสม ซึ่งการ
กเกินไปหรือน้อย
อุณหภูมิสูง (Critical
iima, CTMin) เมื่อ

อุณหภูมิสูงหรือต่ำกว่าเกณฑ์อุณหภูมิสูงสุด (Lethal temperature maxima, LTMax) และ (Lethal temperature minima, LTMin) พบว่ามีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายปัจจัย เช่น การปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิต่างๆ (Acclimation), พฤติกรรม (Behaviour), ชนิดและสายพันธุ์ (Species) จากการวิจัยของ Debnath 2006 พบว่าในการทดลองหาค่า CTMax นั้นเมื่อทำการปรับอุณหภูมิขึ้นพฤติกรรมที่ปลาแสดงออกมาเมื่อถึงจุดวิกฤติคือ ตาของปลาจะพล่ามัว, ว่ายน้ำ หมุนวน, หายใจถี่, เหงือกเปิดปิดถี่ขึ้น, เคลื่อนที่ไม่เป็นระเบียบ ส่วนของ CTMin คือ เคลื่อนไหวช้าลง, ครีบหางครีบหุบสะดุดช้าลง, ทรงตัวไม่อยู่, หายใจและการเปิดปิดเหงือกช้า ความทนต่ออุณหภูมินั้นใช้ประเมินสายพันธุ์ที่มีประสิทธิภาพในหลายๆสภาพอากาศที่เลี้ยง, ประเมินอัตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รอดในสภาพแวดล้อมและสภาพอากาศที่มีการเปลี่ยนแปลง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะเลี้ยงให้สูงขึ้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความทนต่ออุณหภูมิ

1. การปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิต่างๆ (Acclimation)

พบว่าเมื่อทำการปรับเลี้ยงปลาที่อุณหภูมิระดับต่างๆค่าความทนอุณหภูมิที่ค่าไม่เท่ากัน เนื่องจากปลามีการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมรอบๆได้ปลาจึงพยายามปรับตัวให้เข้ากับอุณหภูมิใหม่ที่เลี้ยง สภาพร่างกายปลาจะปรับให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ ความทนต่ออุณหภูมิของปลาจึงเปลี่ยนแปลงไปตามอุณหภูมิที่ปรับเลี้ยง เมื่อเลี้ยงที่อุณหภูมิแตกต่างกันค่าความทนต่ออุณหภูมิจึงแตกต่างกันไป จากการทดลองของ Das et. Al. 2004 ทำการทดลองในปลา Indian major carp คือ *C. catla*, *L. rohita*, *C. mrigala* โดยทำการทดลองที่อุณหภูมิ 4 ระดับ คือ 26, 31, 33 และ 31

et. al. (2004) ระดับ คือ 25, 3 อุณหภูมิมีค่าไบน้อยกว่าใน *L.* พอกันแต่การปรับอุณหภูมิที่ทำการ Thermal Maximum, CTMi และค่าทั้งสองจะ

ของ Chatterjee เลี้ยงที่อุณหภูมิ 3 : LTMax ในแต่ละวัน *C. carpio* มีค่าอุณหภูมิที่สูงได้ดี *rohita* เมื่อระดับอุณหภูมิสูง (Critical Thermal Maximum) เลี้ยงที่อุณหภูมิสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 ค่าความทนต่ออุณหภูมิเมื่อปรับเลี้ยงที่ระดับอุณหภูมิ 4 ระดับ คือ 26,31,33 และ 36 C^o ของปลา Indian major carp

parameters	species	Acclimation temperature (C ^o)			
		26	31	33	36
CTMax (C ^o)	C.catla	40.45±0.38 ^a	41.39±0.38 ^a	42.63±0.02 ^a	42.73±0.02 ^a
	L.rohita	40.63±0.17 ^a	41.39±0.39 ^{ab}	42.65±0.01 ^{ab}	42.86±0.05 ^a
	C.mrigala	42.25±0.14 ^b	41.39±0.40 ^b	42.76±0.05 ^b	43.07±0.08 ^b
CTMin (C ^o)	C.catla	13.92±0.01 ^a	41.39±0.41	15.20±0.09 ^a	15.63±0.13 ^a
	L.rohita	13.73±0.07 ^a	41.39±0.42	15.00±0.81 ^a	15.58±0.06 ^a
	C.mrigala	12.12±0.22 ^b	41.39±0.43 ^b	13.81±0.22 ^b	13.95±0.10 ^b
LTMax (C ^o)	C.catla	41.03±0.38 ^a	41.39±0.44 ^a	42.96±0.02 ^a	43.06±0.02 ^a
					43.31±0.05 ^a
LTMin (C ^o)					43.68±0.08
					14.98±0.13 ^a
					14.90±0.06 ^b
					13.56±0.10 ^c

ที่มา : ดัดแปลง

2.พฤติ

Das et

ปรับตัวเข้ากับส

สภาพแวดล้อม

เช่น ปลาที่กินอ

มากนั้นเป็นปลาที่
งปลาคุ้นเคยกับ
ภูมิภายนอกได้ช้า
ภูมิมีค่าไม่เท่ากัน

จากการทดลองของ Das et. Al. 2004 ที่ทำการทดลองในปลา Indian major carp คือ *C.catla*, *L. rohita*, *C .mrigala* โดยทำการทดลองที่อุณหภูมิ 4 ระดับ คือ 26, 31, 33 และ 36 C^o พบว่า *C. mrigala* มีค่าความทนต่ออุณหภูมิสูงที่สุด เหตุผลมาจากอุปนิสัยในการกินอาหารเนื่องจากเป็นปลา กินอาหารที่พื้นท้องน้ำ ในทางตรงกันข้าม *C .catla* มีค่าความทนต่ออุณหภูมิต่ำ เนื่องจากเป็นปลาที่มีอุปนิสัยการกินอาหารที่ผิวน้ำ ทำให้ร่างกายรับการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิน้ำตลอด เป็นผลให้ปลาปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิได้เร็ว ซึ่งส่งผลต่อค่าความทนต่ออุณหภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.ชนิดและสายพันธุ์ (Species)

ชนิดและสายพันธุ์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อค่าความทนต่ออุณหภูมิ จากการศึกษพบว่าสัตว์น้ำแต่ละชนิดทนต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิได้แตกต่างกัน ความทนของสัตว์น้ำส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับความเคยชินต่ออุณหภูมิเดิมและการปรับตัวของสัตว์น้ำ อีกส่วนหนึ่งมาจากลักษณะพิเศษของสายพันธุ์สัตว์น้ำ บางชนิดทนอุณหภูมิสูงได้ดี บางชนิดทนในอุณหภูมิต่ำได้ดี เนื่องจากลักษณะทางร่างกายของสัตว์น้ำไม่เหมือนกัน บางชนิดมีเกล็ด บางชนิดไม่มี องค์กรประกอบพวกนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ความทนต่ออุณหภูมิของสัตว์น้ำไม่เหมือนกัน จากการศึกษาของ Chatterjee et. al. (2004) ซึ่งศึกษาในลูกปลา *L. rohita* กับลูกปลา *C. carpio* เลี้ยงที่อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 25, 30 และ 35 °C พบว่า *C. carpio* และ *L. rohita* ค่า CTMax และ LTMax ในแต่ละอุณหภูมิมีค่าใกล้เคียงไม่แตกต่างกันในทางสถิติ ส่วนถ้า CTMin และ LTMin ใน *C. carpio* มีค่า

อุณหภูมิที่สูงได้
ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่า
อุณหภูมิ

ว มีการปรับตัวต่
ดีกว่าใน *L .rohita*

io ที่ปรับเลี้ยงใน

Sample	S			
CTMax	L			
	C			
CTMin	L			
	C.			
LTMax	<i>L.rohita</i>	40.4±0.05 ^a	41.9±0.09 ^b	42.9±0.04 ^c
	<i>C.carpio</i>	39.8±0.06 ^a	40.9±0.07 ^b	42.9±0.04 ^c
LTMin	<i>L.rohita</i>	11.5±0.03 ^a	13.5±0.05 ^b	14.4±0.04 ^c
	<i>C.carpio</i>	8.2±0.05 ^a	8.4±0.04 ^b	10.1±0.05 ^c

ที่มา : Chatterjee et al. (2004)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. ตู้ปลาขนาด 0.5 x 0.5 x 0.3 m.(ขนาดใหญ่)
2. ตู้ปลาขนาด 0.1x 0.2 x 0.1 m.(ขนาดเล็ก)
3. เครื่องทำความเย็น(Cooling)
4. เครื่องทำความร้อน(Heater)
5. DO meter รุ่น YSI 52
6. ขวดน้ำเกลือ
7. เครื่องชั่งน้ำหนัก
8. เทอร์โมมิเตอร์
9. pH meter รุ่น
10. เครื่องให้อาหาร
11. สายยาง
12. หัวทราย
13. ปลาหางนกยูง
14. อุปกรณ์เครื่อง

1

2

ภาพที่ 5 ภาพเครื่องทำความร้อน (1) เครื่องทำความเย็น (2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบสุ่มตลอดสมบูรณ์ (CRD) ของอุณหภูมิที่ปรับเลี้ยง 3 ระดับ คือ 22, 27 และ 32 C⁰ อุณหภูมิละ 10 ซ้ำแบ่งชุดการทดลองออกเป็น 3 ชุดการทดลอง

ชุดการทดลองที่ 1 การปรับเลี้ยงปลาหางนกยูงที่อุณหภูมิ 22 C⁰.

ชุดการทดลองที่ 2 การปรับเลี้ยงปลาหางนกยูงที่อุณหภูมิ 27 C⁰

ชุดการทดลองที่ 3 การปรับเลี้ยงปลาหางนกยูงที่อุณหภูมิ 32 C⁰

วิธีการทดลอง

1. การเตรียมปลา

1.1 คัดเลือกปลาหางนกยูงที่แข็งแรงจากตลาดปลาชั้นดี สวนจุตุจักร จำนวน 300 ตัว นำมาพักไว้ในบ่อขนาด 1 x 1x 0.95 m. โดยให้อาหารเม็ดวันละ 2 ครั้ง เปลี่ยนถ่ายน้ำ 2 วันต่อครั้งพักปลาไว้

2. ชั้น

ทำการ

ที่ 5) นำตู้ขนาดปรับอุณหภูมิจา / วัน โดยให้กินจ ได้อุณหภูมิ ที่ต้ ตะกั่ว 2530)

3. การ

3.1 นำ

น้ำให้มีอุณหภูมิ

3.2 นำ

3.3 ทำการวัดค่า DO, pH, nardness, Aikaine, แคมเมเนย เรมตนพรมจตบันทิก

3.4 นำปลาหางนกยูงมาใส่ในขวดที่เตรียมไว้แล้วปิดปากขวดด้วยพาราฟิน ตั้งทิ้งไว้ในอุณหภูมิที่ทำการทดลองเป็นเวลา 13 ชม.

3.5 เปิดปากขวดพร้อมวัดค่า DO ทันที ต่อจากนั้นนำน้ำไปวัดวัดพารามิเตอร์อื่นๆพร้อมทั้งนำปลาที่ทำการทดลองไปวัดความยาวและน้ำหนัก แล้วบันทึกผลการทดลอง นำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบทั้งสามอุณหภูมิ (22, 27 และ 32 C⁰) แล้วนำค่าที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรม SPSS

ตู้ขนาดใหญ่ (ภาพ
าตเล็กแล้วทำการ
อาหารปลา 1 ครั้ง
เศษอาหารทิ้งเมื่อ
ไป (จารุวัฒน์ นภี

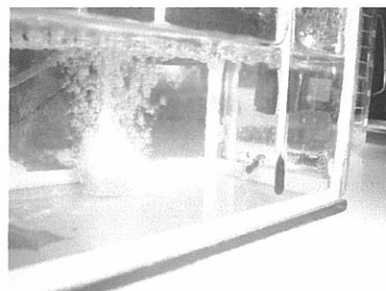
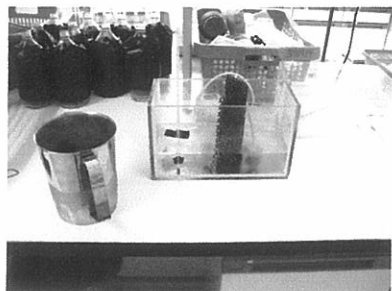
อาหารแล้วเตรียม

ารทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การหาค่าความทนได้ต่ออุณหภูมิ (Thermal tolerance)

4.1 นำปลาที่ทำการปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ (22, 27 และ 32 C^o) ใส่ในตู้แล้วทำการปรับอุณหภูมิแบบเฉียบพลันทั้งเพิ่มอุณหภูมิและลดอุณหภูมิในอัตรา 0.3 C^o/ นาที ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 การปรับอุณหภูมิ

4.3 ดูพ
เคื่องมือใหม่, การ
ถ้าเริ่มมีอาการผิ
ร่างกายปลาเริ่ม
การบันทึกข้อมูล
ทำการ
ทดลอง บันทึกค่า
ความเป็นต่างใน
อุณหภูมิที่ทำให้

ยสังเกตจากการ
งเหงือกของปลา
ต่อไปแล้วพบว่า
Max และ LTMIn

ลองที่ทำการ
(Hardness), ค่า
(CTM) และ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์หาอัตราการบริโภคออกซิเจนของปลาแต่ละตัวในทุกอุณหภูมิที่ทำการทดลองจากสูตร

$$\frac{(\text{DO สูงสุด} - \text{DO ต่ำสุด})}{\text{น้ำหนักปลา (kg)} \times \text{เวลา (hr)}} = \text{อัตราการบริโภคออกซิเจน (mg O}_2\text{/kg/hr)}$$

นำข้อมูลที่ได้อามาหาความสัมพันธ์เส้นตรงระหว่างอัตราการบริโภคออกซิเจนและอุณหภูมิที่ปรับเลี้ยงโดยโปรแกรม Microsoft Office Excel

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ทำการทดลอง

ภาควิชาวิทยาศาสตร์การประมง คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ระยะเวลาในการทดลอง

เดือนตุลาคม พ.ศ.2549 ถึง เดือนเมษายน พ.ศ.2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

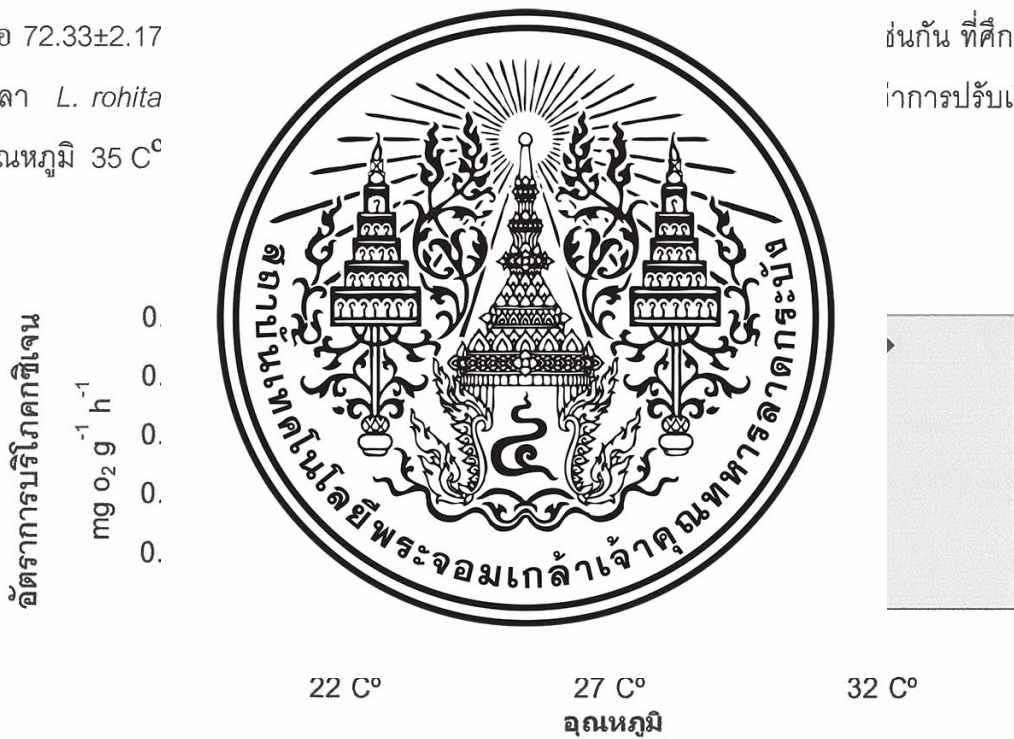
ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง

1. อัตราการบริโภคออกซิเจนที่อุณหภูมิระดับต่าง ๆ

จากการทดลองที่ทำการศึกษาอัตราการบริโภคออกซิเจนโดยทำการทดลองในปลาหางนกยูงที่ระดับอุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 22, 27, 32 C° ตามลำดับ ที่อุณหภูมิ 32 C° พบว่ามีค่าสูงที่สุดรองมาคือที่อุณหภูมิ 27 C° และ 22 C° ค่าที่ได้คือ $0.4455 \pm 0.0156 \text{ mg O}_2 \text{ g}^{-1}\text{h}^{-1}$, $0.3168 \pm 0.0056 \text{ mg O}_2 \text{ g}^{-1}\text{h}^{-1}$ และ $0.1760 \pm 0.011 \text{ mg O}_2 \text{ g}^{-1}\text{h}^{-1}$ ตามลำดับ (ดังภาพที่ 7) เห็นได้ว่าเมื่ออุณหภูมิที่ปรับเลี้ยงสูงขึ้นอัตราการบริโภคออกซิเจนก็เพิ่มขึ้น ของจากการทดลองของ Das et. Al. (2005) ที่ศึกษาในลูกปลา *L. rohita* พบว่าเมื่อระดับอุณหภูมิที่ทำการปรับเลี้ยงสูงขึ้นอัตราการบริโภคออกซิเจนก็สูงขึ้นด้วย โดยศึกษา 4 อุณหภูมิคือ 26, 31, 33 และ 36 C° ที่ระดับ 36 C°

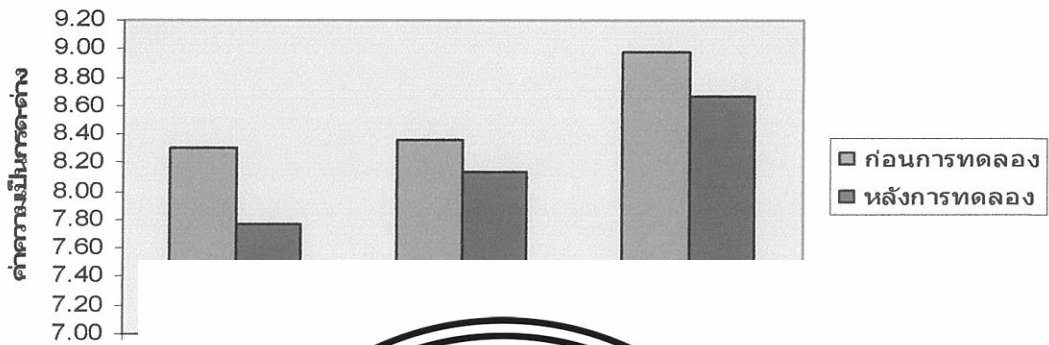
ปลาบริโภคออก
คือ 72.33 ± 2.17
ปลา *L. rohita*
อุณหภูมิ 35 C°

ที่อุณหภูมิ 26 C°
เช่นกัน ที่ศึกษาใน
ทำการปรับเลี้ยงที่

ภาพที่ 7 อัตราการบริโภคออกซิเจนของปลาหางนกยูงเมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 22, 27 และ 32 C°

คุณภาพน้ำระหว่างการทดลองพบว่าค่าความเป็นกรด-ด่าง ก่อนการทดลองมีค่าสูงกว่าหลังการทดลองในทุกอุณหภูมิ เนื่องจาก pH ลดลงเพราะได้รับอิทธิพลจากการขั้บถ่ายของเสียและกระบวนการหายใจของสัตว์น้ำ เกิดคาร์บอนไดออกไซด์ทำปฏิกิริยาเกิดเป็นกรดคาร์บอนิก ส่งผลให้ค่าความเป็นกรด-ด่างลดลง แสดงดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8 ค่าความ
และ 3

ค่าความ
ไบคาร์บอเนต (t
ของพีเอชอย่างร
อุณหภูมิโดยที่อุ
0.00, 93.6 ± 1.4
เนื่องจากปลาไม่มี

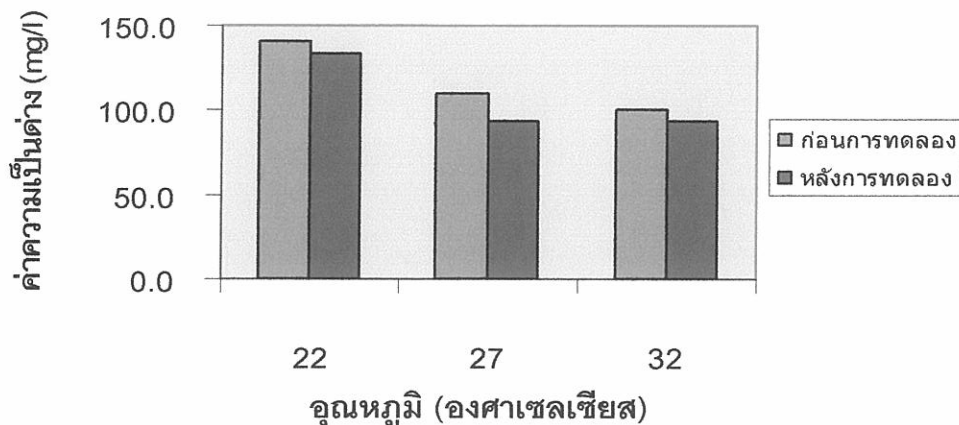

บ คือ 22, 27

าร์บอเนต (CO_3),
การเปลี่ยนแปลง
ารทดลองในทุก
° C คือ $110 \pm$
g/l (ดังภาพที่ 9)
ออกไซด์แล้วทำ

ปฏิกิริยาเป็นคาร์บอนิกจากปฏิกิริยานี้จึงไปทำให้ไอออนของคาร์บอนเนต (CO_3), ไบคาร์บอเนต (HCO_3) และ ไฮดรอกไซด์ (OH^-) ถูกใช้ไป ทำให้ความเป็นด่างลดลงเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 ค่าความเป็นต่างของปลาหางนกยูงเมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 22, 27 และ 32 C°

ส่วนค่า
เปลี่ยนแปลงไม่:
ส่วนหลังการทดลอง
เปลี่ยนแปลงน้อย

องศาที่ได้มีการ
ะ117±2.6 mg/l
งลำดับ ซึ่งมีการ

ค่าความกระด้าง (mg/l)

นการทดลอง
งการทดลอง

22 27 32
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)

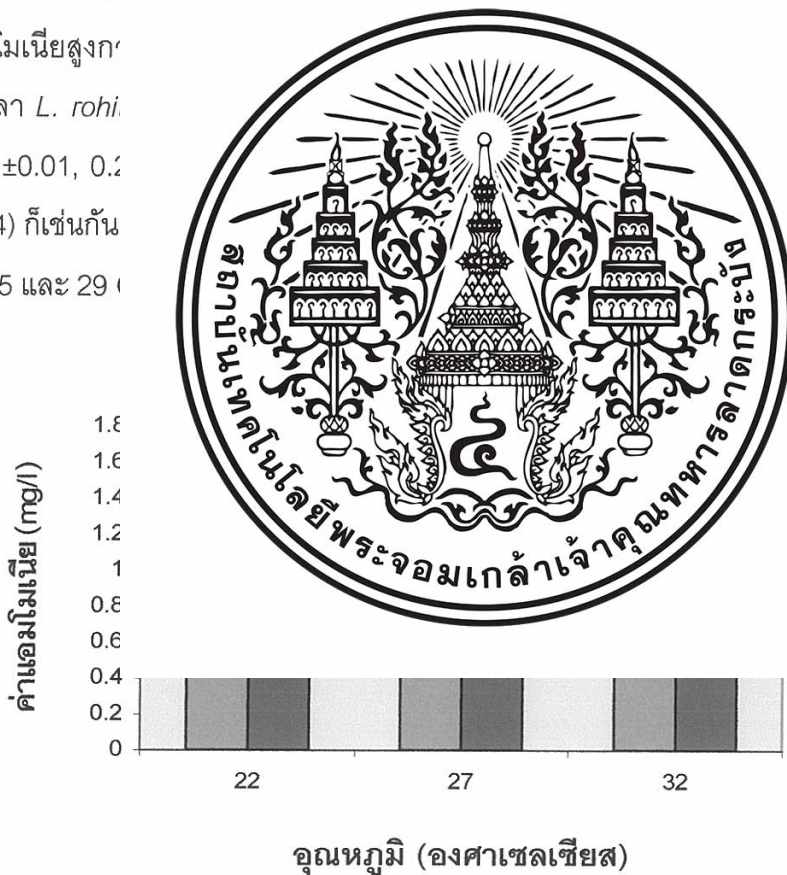
ภาพที่ 10 ค่าความกระด้างของปลาหางนกยูงเมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 22, 27 และ 32 C°

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แอมโมเนีย คือไนโตรเจนเป็นสารประกอบหลักของโปรตีน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสิ่งมีชีวิต เมื่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำตายลง สารประกอบโปรตีนในร่างกายก็ถูกย่อยสลายเปลี่ยนเป็นสารประกอบอื่น ๆ นอกจากนี้ของเสียที่ถูกขับถ่ายจากสัตว์จะมีสารประกอบพวกโปรตีน หรืออินทรีย์ไนโตรเจนที่ยังย่อยไม่หมด สารเหล่านี้จะถูกแบคทีเรียย่อยสลายเป็นแอมโมเนียผลการทดลองที่ได้ ค่าแอมโมเนียก่อนการทดลองมีค่าต่ำกว่าหลังการทดลองที่อุณหภูมิ 32 C° ก่อนการทดลองคือ 1.1±0.00 mg/l ส่วนหลังการทดลองคือ 1.53 ± 0.04 mg/l ส่วนที่อุณหภูมิ 27C° ก่อนการทดลองคือ 0.78±0.03 mg/l หลังการทดลองคือ 1.12 ± 0.07 mg/l สุดท้ายที่อุณหภูมิ 22C° ก่อนการทดลองคือ 0.68±0.00 mg/l หลังการทดลองคือ 0.83 ± 0.06 mg/l (ดังภาพที่ 11) สังเกตเห็นว่าค่าแอมโมเนียหลังการทดลองสูงกว่าหลังการทดลองเนื่องจากปลามีการหายใจและการขับถ่ายของเสีย อีกทั้งอุณหภูมิก็เป็นปัจจัยที่ส่งผลกับแอมโมเนีย อุณหภูมิที่สูงจะส่งผลต่อระบบ

แอมโมเนียสูงกว่า
ลูกปลา *L. rohi*
0.17 ±0.01, 0.2
(2004) ก็เช่นกัน
22, 25 และ 29 (

คิดตามมาทำให้
ยทำการศึกษาใน
คือ 0.1 ±0.008,
erson Le-Ruyet
บ คือ 13,16,19,
เพิ่มขึ้น

ภาพที่ 11 ค่าแอมโมเนียของปลาหางนกยูงเมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 22, 27 และ 32 C°

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 ค่าคุณภาพน้ำระหว่างการทดลองของปลาหางนกยูงเมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 22, 27 และ 32 C°

พารามิเตอร์	อุณหภูมิที่ปรับเลี้ยง (C°)			
	22	27	32	
อัตราการบริโภค	0.1760±0.011 ^a	0.3168±0.005 ^b	0.4455±0.015 ^c	
ออกซิเจน(mg O ₂ g ⁻¹ h ⁻¹)				
ความเป็นกรด-ด่าง	ก่อนการทดลอง	8.3±0.00 ^a	8.36±0.00 ^a	8.98±0.00 ^a
	หลังการทดลอง	7.77±0.07 ^b	8.136±0.01 ^b	8.679±0.02 ^b
ความเป็นด่าง(mcl/l)	ก่อนการทดลอง	140±0.00 ^a	110±0.00 ^a	100±0.00 ^a
			5 ^b	92.6±1.76 ^b
ค่าความกระด			3 ^a	117±2.6 ^a
			5 ^b	124.1±3.64 ^b
แอมโมเนีย			3 ^a	1.1±0.00 ^a
			5 ^b	1.53±0.04 ^b

อักษรที่เหมือนกัน

2. ความสัมพันธ์

จากค่า:

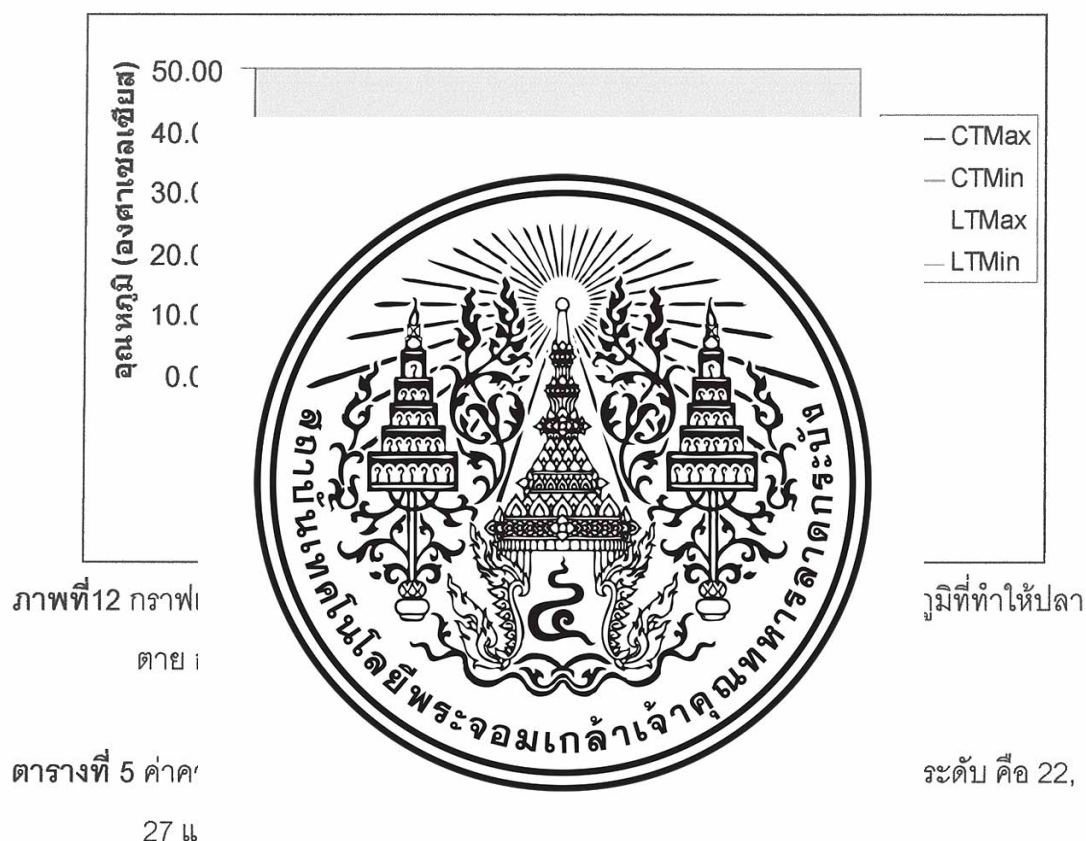
อุณหภูมิสูง (CT)
น้อยที่สุดคือปรับ

เมื่อปรับเลี้ยงอุณหภูมิ 32 C° พบค่าเฉลี่ย 13.00±0.447 C° พืชอุณหภูมิ 27 C° คือ 14.2±0.374 C° สูดท้ายที่อุณหภูมิ 22 C° คือ 13.7±0.30 C° สังเกตเห็นว่าเมื่ออุณหภูมิที่ปรับเลี้ยงสูงขึ้นค่าความทนต่ออุณหภูมิก็สูงขึ้นตามไปด้วย ในทางตรงกันข้ามเมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิต่ำค่าความทนต่ออุณหภูมิต่ำก็มีค่าต่ำกว่าการปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิสูง ส่วนค่าอุณหภูมิที่ทำให้ปลาตาย (LTM) ก็มีแนวโน้มเดียวกันกับค่าความทนต่ออุณหภูมิ (CTM) แสดง(ดังภาพที่ 12) และ (ตารางที่ 5) จากการทดลองของ Das et. Al. 2004 ทำการทดลองในปลา Indian major carp คือ *C.catla*, *L.rohita*, *C.mrigala* โดยทำการทดลองที่อุณหภูมิ 4 ระดับ คือ 26, 31, 33 และ 36 C° พบว่าค่าความทนต่ออุณหภูมิจึงไม่เท่ากัน จากการศึกษาของ Chatterjee et. al. (2004) ก็เช่นกัน ซึ่งศึกษาในลูกปลา *L.rohita* กับลูกปลา *C.carpio* เลี้ยงที่อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 25, 30 และ 35 °C

ค่าความทนต่อ
1.60 ± 0.187 C°
อุณหภูมิต่ำ (CTMin)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พบว่า *C.carpio* และ *L.rohita* ค่า CTMax และ LTMax ในแต่ละอุณหภูมิมีค่าใกล้เคียงไม่แตกต่างกันในทางสถิติ ส่วนถ้า CTMin และ LTMin ใน *C.carpio* มีค่าน้อยกว่าใน *L.rohita* แสดงว่าปลา *C.carpio* และ *L.rohita* มีการปรับตัวต่ออุณหภูมิที่สูงได้ดีพอกันแต่การปรับตัวในอุณหภูมิต่ำของ *C.carpio* ปรับตัวได้ดีกว่าใน *L.rohita* พบว่าเมื่อระดับอุณหภูมิที่ทำการปรับเลี้ยงมีอุณหภูมิต่างกันก็จะมีผลต่อค่าความทนต่ออุณหภูมิสูง (Critical Thermal Maximum, CTMax) และ ค่าความทนต่ออุณหภูมิต่ำ (Critical Thermal Minimum, CTMin) แตกต่างกัน คือ ค่าCTMax และ CTMin จะเพิ่มขึ้นเมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิสูงและค่าทั้งสองจะลดลงเมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิต่ำ ซึ่งจะมีค่าจำกัดที่ระดับหนึ่ง

พารามิเตอร์	อุณหภูมิที่ปรับเลี้ยง C°		
	22	27	32
Ctmax	34.00±0.316 ^a	36.60±0.187 ^b	35.70±0.255 ^c
CTMin	13.7±0.30 ^a	14.2±0.374 ^b	15.00±0.447 ^c
LTMax	37.2±0.374 ^a	38.0±0.316 ^b	39.5±0.158 ^c
LTMin	10.4±0.244 ^a	10.6±0.187 ^b	11.8±0.374 ^c

อักษรที่เหมือนกันแสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการทดลอง

ในการปรับเลี้ยงปลาหางนกยูงที่อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 22, 27, 32 C° พบว่า อัตราการบริโภคออกซิเจนคือ $0.4455 \pm 0.015 \text{ mg O}_2 \text{ g}^{-1}\text{h}^{-1}$, $0.3168 \pm 0.005 \text{ mg O}_2 \text{ g}^{-1}\text{h}^{-1}$ และ $0.1760 \pm 0.011 \text{ mg O}_2 \text{ g}^{-1}\text{h}^{-1}$ ตามลำดับ เห็นได้ว่าเมื่ออุณหภูมิปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 32 C° อัตราการบริโภคออกซิเจนสูงที่สุด ส่วนอัตราการบริโภคออกซิเจนของปลาหางนกยูงเมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิ 22 C° มีค่าน้อยที่สุด พบว่าเมื่อปรับเลี้ยงที่อุณหภูมิสูงอัตราการบริโภคออกซิเจนก็สูงขึ้น

ในการปรับเลี้ยงปลาหางนกยูงที่อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 22, 27, 32 C° ค่าความทนอุณหภูมิสูง (CTMax) คือ 34.00 ± 0.316 , 36.60 ± 0.187 และ $35.70 \pm 0.255 \text{ C}^\circ$ ค่าความทนอุณหภูมิต่ำ (CTMin) คือ 13.7 ± 0.30 , 14.2 ± 0.374 และ $15.00 \pm 0.447 \text{ C}^\circ$ ตามลำดับ ส่วนค่าอุณหภูมิสูงที่ทำค่าอุณหภูมิต่ำที่ตามลำดับ จะเห็นความแตกต่างก็อุณหภูมิสูงและ

$\approx 39.5 \pm 0.158 \text{ C}^\circ$
 $11.8 \pm 0.374 \text{ C}^\circ$
 ทนต่ออุณหภูมิมืด
 ้นเมื่อปรับเลี้ยงที่

1. ควรปรับเลี้ยง
 จะได้ไม่มีควา

2. น้ำที่นำมาทำ

3. ควรเพิ่มจำนวนปลาในการทดลองให้มากกว่านี้เพื่อลดค่าความผิดพลาด

4. น้ำที่นำมาทำการทดลองควรฆ่าเชื้อด้วยคลอรีนก่อน

ะทำการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

จารุวัฒน์ นกัตะภักู และ สมนึก กบิลรัมย์. 2530. การบริโภคออกซิเจนของปลากะพงขาว *Lates calcarifer* (Bloch). รายงานวิชาการ 16/2530. สถานีประมงน้ำจืดจังหว้ดระยอง กองประมงน้ำจืด กรมประมง. 31 หน้า

Chatterjee, N., A.K. Pal, S.M. Manush, T. Das and S.C. Mukherjee. 2004. Thermal tolerance and oxygen consumption of *Labeo rohita* and *Cyprinus carpio* early fingerlings acclimated to three different temperature. *Thermal Biology*. 29: 265-270.

Dalla via J., P. Villani, E. Gasteiger and H. Niederstatter. 1998. Oxygen consumption in sea bass

temper:

estimates

Das, T., A.K. Pal

Thermal

four

Das, T., A.K. Pal

Mukherj

rohita fr

30:378-

Debnath, D., A.I

2006. Th

pangasius (Hamilton) advanced fingerlings with emphasis on their culture potential. *Aquaculture*.

Franklin, C.E., I.A. Johnston, T. Crockford and C. Kamunde. 1995. Scaling of oxygen consumption of Lake Magadi tilapia, a fish living at 37 °C. *Fish Biology* 46 : 829-834

Fidhainy L., and K. Wicnkler. 1998. Influence of body mass, Age, and maturation on specific Oxygen consumption in freshwater Cichild fish, *Cichlasoma nigrofasciatum*. *Comparative Biochemistry Physiology* 119A: 613-619

y and

city

4.

acclimated to

tion of *Labeo*

ial Biology.

S.M. Manush.

a *Pangasius*

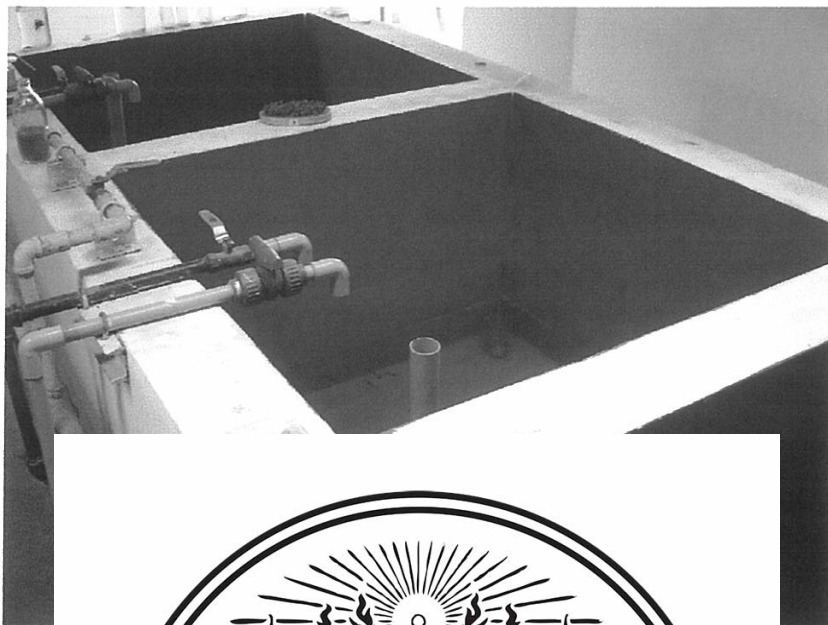
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Gracia-Lopez V., C. Rosas-Vazques and R. Brito-Perez.2006. Effect of salinity on physiology condition in juvenile common snook *Centropomus undecimalis*. Comparative Biochemistry Physiology Part A:340-345
- Person Le-Ruyet.J.,K. Mahe, N. Le-Bayon and H. Le Delliou. 2004. Effect of temperature on growth and metabolism in Mediterranean Population on European sea bass: *Decentrachus labrax*.. Aquaculture 237: 269-280
- Pichavant, K., J.Person-Le-Ruyet, N.Le Bayon and A.Severe, A. Le Roux, L Quemener, V. Maxine, G. Nonnotte, G Boeuf . 2000. Effect of hypoxia on growth and metabolism of juvenile turbot. Aquaculture. 188: 103-114
- Wilson R.S.,and I. A. Johnston. 2004. Combining studies of comparative physiology and behavior. Internationa

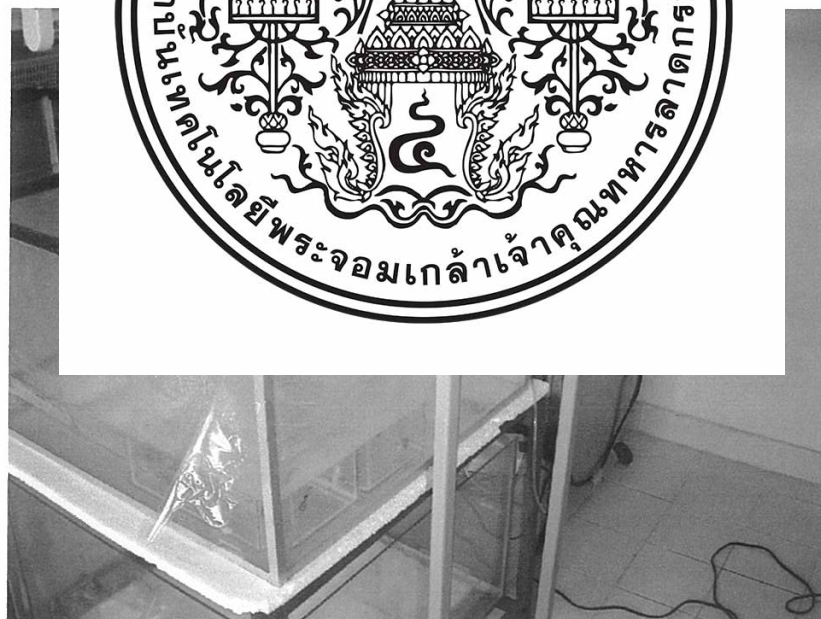

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

ภาพผนวกที่ 1 :

ภาพผนวกที่ 2 ตู้สำหรับปรับอุณหภูมิซึ่งต่อเข้ากับเครื่องปรับอุณหภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

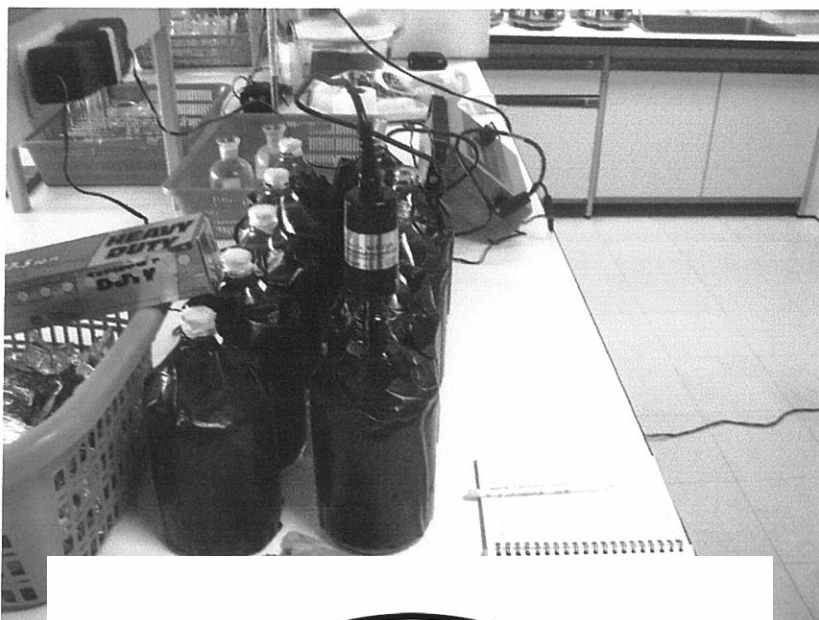

ภาพผนวกที่ 3

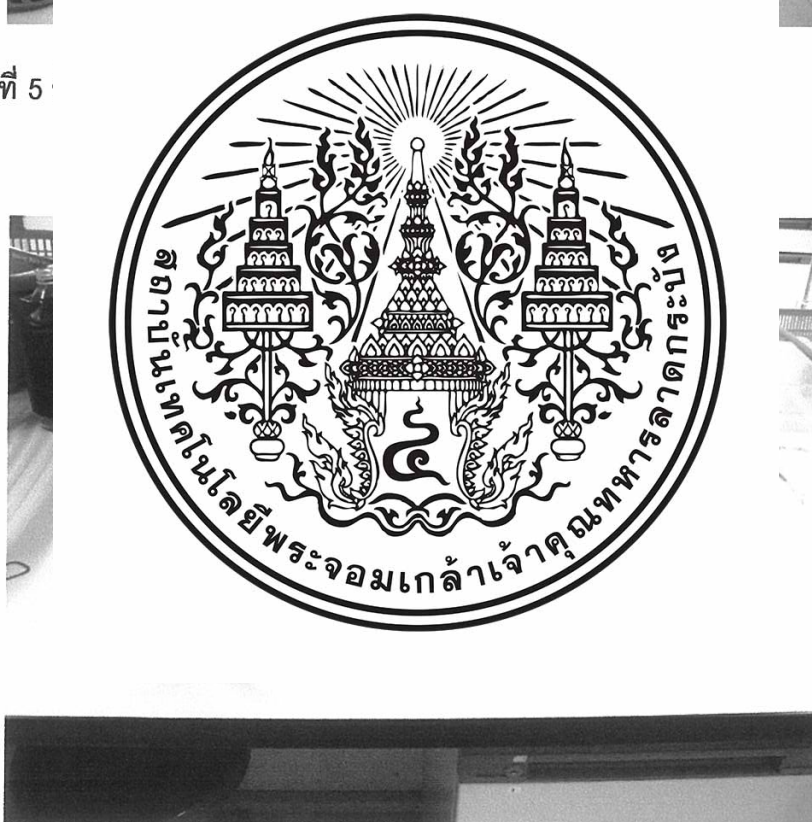

ภาพผนวกที่ 4 DO meter รุ่น YSI 52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผนวกที่ 5

ภาพผนวกที่ 6 อุปกรณ์สำหรับวัดค่าความทนต่ออุณหภูมิ (CTM) และค่าอุณหภูมิที่ทำให้ปลาตาย (LTM)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 1 ค่าความทนต่ออุณหภูมิเมื่อปรับเลียงปลาหางนกยูงเพศผู้ที่อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 22, 27 และ 32 C°

พารามิเตอร์	ลำดับที่	อุณหภูมิที่ปรับเลียง(C°)		
		32	27	22
CTMax	1	36.50	35.00	35.00
	2	35.50	35.50	34.00
	3	35.50	36.00	34.00
	4	35.00	35.50	33.00
	5	36.00	36.00	34.00
CTMin				34.00
				14.00
				14.00
				13.00
				14.50
LTMax				13.00
				13.70
				38.00
				37.00
				38.00
	Mean	39.50	38.00	37.20
LTMin	1	13.00	10.5	10.00
	2	12.00	11.0	10.00
	3	12.00	10.0	11.00
	4	11.00	10.5	11.00
	5	11.00	11.0	10.00
	Mean	11.80	10.60	10.40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 2 ค่าคุณภาพน้ำเมื่อปรับเลี้ยงปลาทางนกกยุงเพศผู้ที่อุณหภูมิ 22 C°

ลำดับที่	น้ำหนัก(g)	DO (mg/l)	
		ก่อนการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง
1	0.44	8.5	7.3
2	0.26	8.5	8.2
3	0.35	8.5	7.7
4	0.25	8.5	8.0
5	0.24	8.5	7.9
6	0.35	8.5	7.5
7	0.50	8.5	7.4
8	0.30	8.5	7.4
9	0.32	8.5	7.5
10	0.36	8.5	7.7

hardness (mg/l)		NH ₃ (mg/l)	
ก่อนการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	ก่อนการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง
103	112	0.088	0.14
103	112	0.088	0.106
103	116	0.088	0.1195
103	116	0.088	0.088
103	112	0.088	0.1105
103	110	0.088	0.121
103	108	0.088	0.06
103	102	0.088	0.098
103	104	0.088	0.123
103	118	0.088	0.111

ตารางผนวกที่ 3 ค่าคุณภาพน้ำเมื่อปรับเลี้ยงปลาหางนกยูงเพศผู้ที่อุณหภูมิ 27 C^o

ลำดับที่	น้ำหนัก(g)	DO (mg/l)	
		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	0.31	9.75	8.4
2	0.32	9.75	8.4
3	0.43	9.75	8.1
4	0.28	9.75	8.1
5	0.38	9.75	8.2
6	0.40	9.75	8.0
7	0.36	9.75	8.3
8	0.47	9.75	7.8
9	0.29	9.75	8.1
10	0.42	9.75	8.0

hardness (mg/l)		NH ₃ (mg/l)	
ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
112	96	0.102	0.182
112	98	0.102	0.123
112	104	0.102	0.147
112	112	0.102	0.18
112	98	0.102	0.186
112	116	0.102	0.136
112	98	0.102	0.169
112	102	0.102	0.211
112	112	0.102	0.189
112	120	0.102	0.175

ตารางผนวกที่ 4 ค่าคุณภาพน้ำเมื่อปรับเลี้ยงปลาหางนกยูงเพศผู้ที่อุณหภูมิ 32 C°

ลำดับที่	น้ำหนัก(g)	DO (mg/l)	
		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	0.29	9.00	7.30
2	0.28	9.00	7.40
3	0.31	9.00	7.10
4	0.29	9.00	7.50
5	0.29	9.00	7.20
6	0.32	9.00	6.80
7	0.32	9.00	7.10
8	0.43	9.00	7.00
9	0.29	9.00	7.50
10	0.29	9.00	7.20

hardness (mg/l)		NH ₃ (mg/l)	
ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
120.0	126.0	0.159	0.250
120.0	130.0	0.159	0.238
120.0	128.0	0.159	0.240
120.0	134.0	0.159	0.211
120.0	132.0	0.159	0.220
120.0	120.0	0.159	0.196
120.0	130.0	0.159	0.240
120.0	120.0	0.159	0.252
120.0	127.0	0.159	0.211
120.0	125.0	0.159	0.220